
TEKSTY PRZYJĘTE

P8_TA(2015)0079

28. sesja Rady Praw Człowieka ONZ

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 marca 2015 r. w sprawie priorytetów UE w Radzie Praw Człowieka ONZ w 2015 r. (2015/2572(RSP))

Parlament Europejski,

- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka i konwencje ONZ w sprawie praw człowieka, a także protokoły fakultatywne do nich, w tym Konwencję o prawach dziecka i Konwencję w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet (CEDAW),
- uwzględniając rezolucję nr 60/251 Zgromadzenia Ogólnego Organizacji Narodów Zjednoczonych powołującą Radę Praw Człowieka ONZ,
- uwzględniając europejską konwencję praw człowieka, Europejską kartę społeczną i Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając ramy strategiczne i plan działania UE na rzecz praw człowieka i demokracji przyjęte dnia 25 czerwca 2012 r.,
- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Rady Praw Człowieka ONZ,
- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie naruszania praw człowieka, w tym swoje rezolucje na ten temat przyjęte w trybie pilnym,
- uwzględniając roczne sprawozdanie dotyczące praw człowieka i demokracji na świecie za rok 2013 oraz polityki Unii Europejskiej w tym zakresie,
- uwzględniając konkluzje Rady do Spraw Zagranicznych z dnia 9 lutego 2015 r. w sprawie priorytetów UE na fora ONZ dotyczące praw człowieka,
- uwzględniając art. 2, art. 3 ust. 5, art. 18, art. 21, art.27 i art. 47 Traktatu o Unii Europejskiej,
- uwzględniając 28. sesję Rady Praw Człowieka ONZ, która odbędzie się w dniach 2–27 marca 2015 r.,

- uwzględniając art. 123 ust. 2 i 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że poszanowanie, wspieranie i ochrona uniwersalności praw człowieka stanowią część etycznego i prawnego dorobku Unii Europejskiej, a także jeden z podstawowych elementów europejskiej jedności i integralności;
- B. mając na uwadze, że prawa człowieka to nieodłączne prawa wszystkich istot ludzkich niezależnie od narodowości, rasy, płci, pochodzenia etnicznego, wyznania lub innego statusu, a także mając na uwadze, że poszanowanie tych praw zapisano w Powszechnej deklaracji praw człowieka, Międzynarodowym pakcie praw obywatelskich i politycznych oraz Międzynarodowym pakcie praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych, jak również w sformułowanych później międzynarodowych konwencjach, deklaracjach i rezolucjach dotyczących praw człowieka;
- C. mając na uwadze, że wszystkie prawa człowieka, czy są to prawa obywatelskie, polityczne, gospodarcze, społeczne czy kulturalne, są niepodzielne i wzajemnie ze sobą powiązane, a także mając na uwadze, że pozbawienie jednego z nich wywiera bezpośredni i negatywny wpływ na pozostałe;
- D. mając na uwadze, że brak przestrzegania praw człowieka oraz gwarantowanego prawem udziału demokratycznego prowadzi do niestabilności, państw upadłych, kryzysów humanitarnych oraz konfliktów zbrojnych;
- E. mając na uwadze, że działania Unii w stosunkach z krajami trzecimi zostały określone w art. 21 Traktatu z Lizbony, który potwierdza uniwersalność i niepodzielność praw człowieka oraz podstawowych wolności oraz gwarantuje poszanowanie godności człowieka, zasad równości i solidarności, a także zasad Karty Narodów Zjednoczonych oraz prawa międzynarodowego;
- F. mając na uwadze, że wszystkie państwa są zobowiązane do szanowania praw podstawowych swojej ludności oraz mają obowiązek podejmowania konkretnych działań, aby ułatwić przestrzeganie tych praw na szczeblu krajowym, a także obowiązek współpracy na szczeblu międzynarodowym mającej na celu eliminowanie przeszkód na drodze przestrzegania praw człowieka we wszystkich dziedzinach;
- G. mając na uwadze, że regularne sesje Rady Praw Człowieka ONZ, powoływanie specjalnych sprawozdawców, mechanizm powszechnego okresowego przeglądu praw człowieka oraz specjali eksperci (UN Special Procedures) zajmujący się sytuacjami konkretnych krajów lub konkretnymi tematami przyczyniają się do wspierania praw człowieka, demokracji i praworządności oraz ich poszanowania;
- H. mając na uwadze, że niestety niektórzy członkowie obecnego składu Rady Praw Człowieka należą do osób dopuszczających się najpoważniejszych naruszeń praw człowieka oraz znani są z braku współpracy ze specjalnymi ekspertami ONZ oraz z niestosowania się do wymogów sprawozdawczych w stosunku do organów traktatowych ONZ ds. praw człowieka;

Rada Praw Człowieka ONZ

1. z zadowoleniem przyjmuje priorytety UE na nadchodzącą 28. sesję zwyczajną Rady Praw Człowieka ONZ, które przedstawiono w konkluzjach Rady z dnia 9 lutego 2015 r.;

2. z zadowoleniem przyjmuje powołanie ambasadora Joachima Rückera na przewodniczącego Rady Praw Człowieka ONZ w roku 2015;
3. gratuluje Zeidowi Ra'ad Al Husseinowi powołania na Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka oraz ponownie zapewnia o zdecydowanym wsparciu dla podejmowanych przez niego wysiłków i dla jego mandatu;
4. z zadowoleniem przyjmuje udział wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel UE do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa F. Mogherini w posiedzeniu wysokiego szczebla Rady Praw Człowieka ONZ, jako że jest to dowód głębokiego zaangażowania UE w wielostronny system praw człowieka;
5. z zadowoleniem przyjmuje roczne sprawozdanie Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka dla Zgromadzenia Ogólnego ONZ za okres od grudnia 2013 r. do listopada 2014 r. oraz wyraża pełne wsparcie dla niezależności oraz integralności jego urzędu; podkreśla, że ważna jest obrona tej niezależności, aby zagwarantować Wysokiemu Komisarzowi dalsze skuteczne i bezstronne wykonywanie zadań; ponownie podkreśla potrzebę właściwego finansowania urzędu Wysokiego Komisarza;
6. przypomina o zobowiązaniu Parlamentu Europejskiego i jego Podkomisji Praw Człowieka do wspierania silnego wielostronnego systemu praw człowieka pod egidą ONZ, w tym Trzeciego Komitetu Zgromadzenia Ogólnego, Rady Praw Człowieka, Biura Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka oraz prac powiązanych wyspecjalizowanych agencji ONZ, takich jak Międzynarodowa Organizacja Pracy (MOP), a także prac specjalnych ekspertów ONZ;
7. wzywa ESDZ, aby – szczególnie za pośrednictwem delegatur UE w Nowym Jorku i Genewie – zwiększyła spójność działań UE poprzez terminowe i merytoryczne konsultacje mające na celu jednogłośnie przedstawianie stanowiska UE; potwierdza znaczenie włączenia prac prowadzonych w Nowym Jorku i Genewie w ramach Zgromadzenia Ogólnego ONZ, Trzeciego Komitetu i Rady Praw Człowieka do odpowiednich działań wewnętrznych i zewnętrznych UE w celu zapewnienia spójności;
8. uważa, że ciągle nękanie i zatrzymywanie obrońców praw człowieka i przedstawicieli opozycji przez wielu członków Rady Praw Człowieka ONZ podważa wiarygodność tego organu; ponownie podkreśla, że członkowie Rady Praw Człowieka ONZ powinni być wybierani spośród państw, które czuwają nad poszanowaniem praw człowieka, praworządności i demokracji oraz które postanowiły przedłużyć mandaty wszystkich specjalnych ekspertów, a także nalega, aby państwa członkowskie promowały i przyjmowały kryteria skuteczności w zakresie przestrzegania praw człowieka, które powinny mieć zastosowanie do wszystkich państw kandydujących na członków Rady Praw Człowieka ONZ; apeluje do państw członkowskich, by wspierały przejrzyste, otwarte i oparte na zasadach konkurencji procedury wyboru członków Rady;
9. potwierdza wsparcie dla mechanizmu powszechnego okresowego przeglądu praw człowieka i uznanie dla cennej pracy wykonywanej w ramach tego mechanizmu, a także wzywa członków, by aktywnie przygotowywali swe powszechne okresowe przeglądy, w tym angażując społeczeństwo obywatelskie, aby uczestniczyli w interaktywnym dialogu w trakcie sesji poświęconych tym przeglądom i podczas dyskusji na temat przyjęcia wyników przeglądu, a także aby wdrażali zalecenia z tego przeglądu i podejmowali konkretne działania w celu poprawy i podtrzymania realizacji zobowiązań

w dziedzinie praw człowieka;

10. w dalszym ciągu sprzeciwia się głosowaniom blokowym w Radzie Praw Człowieka ONZ; apeluje do państw należących do Rady Praw Człowieka ONZ o zachowanie przejrzystości głosowania;
11. wzywa UE i jej państwa członkowskie, aby nadal podejmowały dalsze działania w związku z zaleceniami w ramach powszechnego okresowego przeglądu we wszystkich debatach nt. polityki UE z zainteresowanymi krajami, aby wspierać kraje w realizacji tych zaleceń;
12. potwierdza wsparcie dla specjalnych ekspertów oraz niezależnego statusu osób upoważnionych, które umożliwi im w pełni niezawisłe wykonywanie funkcji; wzywa wszystkie państwa do współpracy z tymi ekspertami i zachęca państwa członkowskie do piętnowania braku współpracy ze strony państw z osobami posiadającymi mandat specjalnego eksperta;
13. uważa, że ważne jest wysyłanie delegacji parlamentarnych na sesje Rady Praw Człowieka ONZ oraz inne odnośne sesje Zgromadzenia Ogólnego ONZ;
14. ubolewa nad faktem, że obszar współdziałania między społeczeństwem obywatelskim a Radą Praw Człowieka ONZ kurczy się, a organizacje pozarządowe mają mniej możliwości zabierania głosu podczas jej sesji; apeluje do UE i Rady Praw Człowieka ONZ, aby dopilnowały, by przedstawiciele społeczeństwa obywatelskiego mogli możliwie najpełniej uczestniczyć w 28. sesji tej Rady, a także w procesie powszechnego okresowego przeglądu praw człowieka i innych mechanizmach ONZ dotyczących praw człowieka, bez obaw, że po powrocie do kraju ojczystego czekają ich represje;

Prawa cywilne i polityczne

15. potwierdza, że wolność słowa, która jest podstawą każdego wolnego i demokratycznego społeczeństwa, to podstawowe prawo każdego człowieka; zdecydowanie potępia zabójstwo 12 osób we Francji w styczniu 2015 r., w tym rysowników z tygodnika Charlie Hebdo, a także 4 osób w supermarkecie z żywnością kosztowną, jak również zabójstwo reżysera filmowego i strażnika synagogi w Kopenhadze przez terrorystów dokonujących zamachu na wolność słowa i wyznania;
16. potępia wykorzystywanie religii przez grupy ekstremistów i dżihadystów we wszystkich krajach, a w szczególności w Syrii, Iraku, Libii, Mjanmie/Birmie, Nigerii oraz Afryce Centralnej, które uciekają się do zamachów z bronią w rękę i zamachów bombowych, zamachów samobójczych, porwań, a także innych brutalnych aktów terroryzujących ludność; jest zdania, że walka z terroryzmem wymaga działań eliminujących najgłębsze przyczyny tego zjawiska, wśród których jest marginalizacja społeczna i polityczna, a także brak równości; wzywa do podejmowania dalej idących działań na rzecz ochrony ludności należącej do mniejszości religijnych; apeluje o zapewnienie poszanowania praw człowieka i praworządności we wszystkich działaniach antyterrorystycznych;
17. wyraża obawy z powodu wszelkich ograniczeń wolności zgromadzeń i zrzeszania się, w tym zakazu tworzenia organizacji społeczeństwa obywatelskiego, agresywnego stosowania prawa karnego dotyczącego zniesławienia i innych restrykcyjnych przepisów, przesadnych wymogów w zakresie rejestracji i sprawozdawczości oraz zbyt

rygorystycznych przepisów dotyczących finansowania zagranicznego, a także potwierdza, że wolność zgromadzeń i pokojowego zrzeszania się to podstawowe elementy praw człowieka;

18. wzywa wszystkie rządy, by propagowały i wspierały organizacje społeczeństwa obywatelskiego oraz obrońców praw człowieka, a także umożliwiały im prowadzenie działalności bez strachu, represji lub bycia zastraszanymi, aby współpracowały z Radą Praw Człowieka ONZ w zakresie mechanizmu powszechnego okresowego przeglądu praw człowieka oraz aby dokładały starań, by kraje odpowiedzialne za akty odwetu w stosunku do działaczy praw człowieka zostały z nich rozliczone, w szczególności z krwawych aktów odwetu, jak ten, który w marcu 2014 r. doprowadził do śmierci działacza praw człowieka Cao Shunli w Chinach za to, że próbował on wsiąść do samolotu, by udać się na posiedzenie Rady Praw Człowieka ONZ w Genewie we wrześniu 2013 r.;
19. jeszcze raz potępia stosowanie kary śmierci oraz zdecydowanie popiera wprowadzenie moratorium na tę karę jako rozwiązanie zmierzające do jej zniesienia;
20. ponownie podkreśla, jak ważne jest zwalczanie stosowania tortur oraz innych form brutalnego traktowania oraz to, że UE zobowiązała się do priorytetowego traktowania tej kwestii, w tym również w odniesieniu do dzieci, a także do ułatwiania pracy specjalnemu sprawozdawcy ONZ ds. tortur; wzywa ESDZ, Komisję i państwa członkowskie UE do zademonstrowania wspólnego zobowiązania do wykorzenia tortur i udzielania wsparcia ofiarom, zwłaszcza poprzez dalsze wnoszenie lub – w stosownych wypadkach – rozpoczęcie wnoszenia wkładu do dobrowolnego funduszu ONZ na rzecz ofiar tortur i specjalnego funduszu utworzonego na mocy protokołu dodatkowego do Konwencji przeciwko torturom;
21. wyraża zaniepokojenie z powodu trwającej i zakrojonej na szeroką skalę dyskryminacji migrantów, w tym osób ubiegających się o azyl i uchodźców, a także z powodu łamania praw tych osób; wzywa UE i jej państwa członkowskie do wspierania pracy specjalnego sprawozdawcy ONZ ds. praw migrantów, a także do realizacji wysuniętych przez niego zaleceń; wzywa rządy do poszanowania praw człowieka oraz niezbywalnej godności migrantów, do położenia kresu niesłusznym aresztowaniom i zatrzymaniom oraz – aby uniknąć nadmiernej liczby zatrzymań nielegalnych migrantów – do dokonania przeglądu okresów zatrzymania, a także do stosowania rozwiązań alternatywnych w stosunku do zatrzymania; wzywa rządy do przestrzegania w każdym wypadku zasady non-refoulement, a także do pełnego przestrzegania swych międzynarodowych zobowiązań prawnych dotyczących wydalania migrantów; wzywa państwa, które jeszcze tego nie uczyniły, do wprowadzenia systemów i procedur umożliwiających zagwarantowanie pełnego wywiązywania się ze swych zobowiązań wynikających z międzynarodowego prawa praw człowieka w ramach wszystkich programów oraz instytucji w dziedzinie migracji;
22. wyraża poparcie dla ostatniego sprawozdania specjalnego sprawozdawcy Rady Praw Człowieka ONZ, a także dla konkluzji dotyczących współczesnych form rasizmu, dyskryminacji rasowej, ksenofobii oraz powiązanego z tymi kwestiami braku tolerancji; wzywa UE i jej państwa członkowskie do realizacji zaleceń specjalnego sprawozdawcy w polityce wewnętrznej, by walczyć z rozprzestrzenianiem się rasizmu, nienawiści na tle etnicznym i wynikającej z ksenofobii, a także podburzaniem do niej w internecie oraz sieciach mediów społecznościowych poprzez podjęcie niezbędnych środków

legislacyjnych, przy pełnym poszanowaniu innych praw podstawowych, takich jak wolność słowa i wolność myśli;

23. uznaje, że szybki rozwój technologii informacyjnych i komunikacyjnych zmienił warunki korzystania z wolności wypowiedzi na świecie, z czego wynikają zarówno duże zalety, jak i poważne obawy; w tym kontekście z zadowoleniem odnosi się do przyjęcia przez Radę w maju 2014 r. wytycznych UE w sprawie wolności słowa w internecie i poza nim, a także potępia wszelkie ograniczenia łączności cyfrowej, w tym ograniczenia uderzające w podmioty społeczeństwa obywatelskiego; ponownie podkreśla potrzebę zwrócenia szczególnej uwagi na prawa dziennikarzy i blogerów;
24. zachęca Radę Praw Człowieka ONZ do kontynuowania debaty na temat prawa do prywatności oraz do powołania w tym celu specjalnego sprawozdawcy ONZ ds. prawa do prywatności, szczególnie w kontekście łączności cyfrowej;

Prawa społeczne i gospodarcze

25. zwraca uwagę na fakt, że celem programu działań ONZ na rzecz milenijnych celów rozwoju w okresie po 2015 r. jest wykorzenienie ubóstwa do 2030 r. za pomocą całościowego podejścia do kwestii gospodarczych, społecznych i środowiskowych; z zadowoleniem odnosi się do sprawozdania podsumowującego sekretarza generalnego ONZ w przededniu specjalnego szczytu ONZ poświęconego programowi dotyczącemu celów zrównoważonego rozwoju w okresie po 2015 r.; wspiera wezwanie sekretarza generalnego ONZ, by w działaniach na rzecz eliminacji ubóstwa stosować podejście ukierunkowane na potrzeby i prawa ludności;
26. uważa, iż ważne jest zajęcie się ogromną i pogłębiającą się nierównością, aby zwalczyć ubóstwo w ogóle, a w szczególności wspierać prawa społeczno-gospodarcze poprzez ułatwianie dostępu do żywności, wody, kształcenia, opieki zdrowotnej oraz odpowiednich warunków mieszkaniowych; podkreśla w tym kontekście pogłębiający się problem masowego wykupu ziemi, którym należy się zająć;
27. jest zdania, że korupcja, uchylanie się od opodatkowania, niewłaściwe gospodarowanie dobrami publicznymi, jak również brak rozliczalności przyczyniają się do łamania praw obywatelskich, ponieważ prowadzą do odpływu środków na inwestycje w niezbędne usługi publiczne, takie jak kształcenie, podstawowe świadczenia zdrowotne i inną infrastrukturę społeczną, a tym samym pogłębiają ubóstwo ludności; przypomina, że Międzynarodowy pakt praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych nakłada na rządy obowiązek przestrzegania praw swoich obywateli poprzez udostępnianie odpowiednich zasobów; w związku z tym podkreśla, że należy zwrócić szczególną uwagę na ochronę obrońców praw człowieka działających na rzecz wspierania praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych;
28. ponownie wyraża poparcie dla wyznaczenia specjalnego sprawozdawcy ONZ ds. przestępstw finansowych, korupcji i praw człowieka;

Biznes a prawa człowieka

29. zdecydowanie popiera skuteczne i szeroko zakrojone rozpowszechnianie i wdrażanie w UE i poza nią wytycznych ONZ dotyczących biznesu i praw człowieka oraz podkreśla, że należy podejmować wszystkie niezbędne działania, aby uzupełnić luki

w skutecznym wdrażaniu wytycznych ONZ, w tym w odniesieniu do dostępu do wymiaru sprawiedliwości; z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę dotyczącą rozporządzenia ustanawiającego łańcuch dostaw oparty na zasadzie należytej staranności w celu odpowiedzialnego pozyskiwania minerałów z obszarów dotkniętych konfliktami; wzywa wszystkie zainteresowane strony, by odegrały aktywną rolę w 11. sesji grupy roboczej ONZ ds. praw człowieka i transnarodowych korporacji i innych przedsiębiorstw oraz by wspierały starania o dostosowanie swoich strategii politycznych do wytycznych OECD dla przedsiębiorstw wielonarodowych i do wytycznych ONZ w sprawie biznesu i praw człowieka; ponownie zwraca się do Komisji, aby do końca 2015 r. złożyła sprawozdanie w sprawie realizacji wytycznych ONZ w sprawie biznesu i praw człowieka przez państwa członkowskie UE;

30. zachęca delegatury UE na świecie do współpracy z przedsiębiorstwami unijnymi w zakresie propagowania poszanowania praw człowieka oraz do dokładania starań, aby aspekty biznesu i praw człowieka znalazły się wśród głównych elementów lokalnych zaproszeń do składania wniosków o środki z Europejskiego Instrumentu na rzecz Wspierania Demokracji i Praw Człowieka;
31. jest zdania, że działalność gospodarcza i prawa człowieka mogą się wzajemnie wzmacniać dzięki tworzeniu nowych możliwości prowadzenia działalności gospodarczej w regionach, w których najbardziej potrzebne są zrównoważone i odpowiedzialne inwestycje, a także dzięki przyczynianiu się do ogólnego poszanowania praw człowieka w krajach rozwijających się;
32. wzywa UE i jej państwa członkowskie do zaangażowania się w nową debatę na temat prawnie wiążącego międzynarodowego instrumentu dotyczącego biznesu i praw człowieka w ramach systemu ONZ;

Prawa kobiet

33. zwraca uwagę, że uwzględnianie aspektu płci, obejmujące reorganizację, doskonalenie, rozwój i ocenę strategii politycznych, aby zagwarantować włączenie do nich promowania równości szans – na wszystkich poziomach i wszystkich etapach – przez wszystkie podmioty zaangażowane w kształtowanie polityki, jest ważnym narzędziem osiągnięcia równouprawnienia płci;
34. wzywa UE do aktywnego udziału w 59. sesji Komisji ds. Statusu Kobiet i do dalszego zwalczania wszelkich prób naruszenia pekińskiej platformy działania, która zostanie poddana przeglądowi przy okazji 20. rocznicy Czwartej Światowej Konferencji w sprawie Kobiet w odniesieniu między innymi do dostępu do edukacji i opieki zdrowotnej, jako podstawowych praw człowieka, oraz praw reprodukcyjnych i seksualnych;
35. krytycznie odnosi się do faktu, że pomimo poczynionych do tej pory postępów w zapewnianiu równouprawnienia płci i upodmiotowienia kobiet w wielu krajach nadal obowiązują dyskryminacyjne przepisy prawa, zwłaszcza w obszarze rodziny i dostępu do własności; zauważa, że kobiety są wciąż zdecydowanie niedostatecznie reprezentowane na stanowiskach decyzyjnych oraz że przemoc wobec kobiet jest nadal zjawiskiem powszechnym, a dostęp do wymiaru sprawiedliwości pozostaje ograniczony, choć co dnia wiele kobiet umiera w wyniku przemocy domowej; wyraża poważne obawy w związku z tym, że w niektórych krajach zaobserwowano pogorszenie

się sytuacji, zwłaszcza w obszarze praw reprodukcyjnych i seksualnych;

36. zdecydowanie potępia stosowanie przemocy seksualnej wobec kobiet, obejmującej takie zbrodnie jak masowe gwałty, niewolnictwo seksualne, przymusowa prostytutka, formy prześladowań ze względu na płeć, w tym okaleczanie żeńskich narządów płciowych, handel ludźmi, wczesne i przymusowe małżeństwa, zabójstwa honorowe oraz wszelkie inne formy przemocy seksualnej porównywalnej wagi, w tym przemocy stanowiącej element taktyki wojennej; ponownie zachęca UE i jej wszystkie państwa członkowskie do podpisania i ratyfikowania Konwencji Rady Europy w sprawie zapobiegania i zwalczania przemocy wobec kobiet i przemocy domowej (konwencji stambulskiej);
37. powtarza zobowiązanie UE do włączenia praw człowieka i kwestii związanych z płcią w główny nurt misji w ramach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony zgodnie z przełomowymi rezolucjami Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1325 i 1820 w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa; ponawia w związku z tym swój apel do UE i jej państw członkowskich o wsparcie – w procesie budowania trwałego pojednania – systematycznego udziału kobiet jako istotnego elementu procesów pokojowych oraz o uznanie konieczności uwzględnienia perspektywy płci w zapobieganiu konfliktom, operacjach pokojowych, pomocy humanitarnej i odbudowie po zakończeniu konfliktu oraz procesie przejścia do demokracji;
38. podkreśla, że okaleczanie narządów płciowych kobiet stanowi formę tortury; zwraca uwagę, że konieczne jest prowadzenie przez UE dalszej stałej współpracy z krajami trzecimi w zakresie wykorzenienia tej praktyki; przypomina państwom członkowskim, których prawodawstwo krajowe kryminalizuje ten proceder, że muszą one stosować to prawodawstwo w przypadku wykrycia, iż ich obywatelki zostały poddane tej formie tortury;
39. z zadowoleniem przyjmuje uznanie przez MTK przestępstw seksualnych i przestępstw na tle płciowym, jak gwałt, napaść i upokorzenie na tle seksualnym, a także jego zalecenie, by przestępstwa te uznawano za zbrodnie wojenne;

Prawa dzieci

40. wyraża zaniepokojenie faktem, że choć od czasu przyjęcia w 1989 r. Konwencji o prawach dziecka poczyniono postępy w tej kwestii, przynajmniej 58 mln dzieci, głównie dziewcząt, dzieci z rodzin ubogich, dzieci upośledzonych i dzieci z terytoriów ogarniętych konfliktem, nie uczęszcza do szkoły, wiele dzieci nadal cierpi na choroby, których można łatwo uniknąć, a jeszcze inne muszą pracować;
41. wzywa wszystkie państwa, by zobowiązały się do eliminacji najgorszych form pracy dzieci określonych w art. 3 konwencji MOP nr 182, a mianowicie niewolnictwa dzieci, handlu nimi, prostitucji dzieci, a także wykonywania przez nie niebezpiecznej pracy, która wywiera wpływ na ich zdrowie fizyczne i psychiczne;
42. przypomina, że jednym z głównych obowiązków państwa jest zapewnienie wszystkim dzieciom kształcenia poprzez poprawę możliwości, tworzenie odpowiednich instytucji, a także zajmowanie się strukturalnymi przyczynami występowania poważnych przeszkód w oferowaniu powszechnego kształcenia na poziomie podstawowym, w tym przedwczesnego przerywania nauki, które jest główną przeszkodą w kształceniu na tym poziomie;

43. apeluje o odpowiednie środki UE na programy demobilizacji i reintegracji dzieci związanych ze zbrojnymi konfliktami oraz dla byłych dzieci-żołnierzy; przypomina o swym zdecydowanym poparciu dla kampanii „Dzieci, nie żołnierze”, które wyraził podczas przesłuchania na ten sam temat w Podkomisji Praw Człowieka w dniu 3 grudnia 2014 r.; z zadowoleniem przyjmuje roczne sprawozdania przedstawione przez specjalnego przedstawiciela ONZ ds. dzieci i konfliktów zbrojnych oraz specjalnego przedstawiciela ONZ ds. przemocy wobec dzieci, a także sprawozdanie specjalnego sprawozdawcy ds. handlu dziećmi, prostytucji i pornografii z udziałem dzieci;

Prawa lesbijek, gejów, osób biseksualnych, transpłciowych i interseksualnych (LGBTI)

44. wyraża zaniepokojenie niedawnym wzrostem liczby dyskryminacyjnych ustaw i praktyk oraz aktów przemocy wobec jednostek ze względu na ich orientację seksualną i tożsamość płciową; zachęca do ścisłego monitorowania sytuacji osób LGBTI, w tym w Nigerii i Gambii, gdzie niedawno wprowadzone prawo godzące w te grupy ludności zagraża życiu mniejszości seksualnych; wyraża głębokie zaniepokojenie tzw. prawami antypropagandowymi ograniczającymi wolność słowa i zgromadzeń, w tym w krajach na kontynencie europejskim; z zadowoleniem przyjmuje rezolucję Rady Praw Człowieka ONZ w sprawie walki z przemocą i dyskryminacją na tle orientacji seksualnej i tożsamości płciowej, przyjętą w dniu 26 września 2014 r.; potwierdza swe wsparcie dla dalszych działań Wysokiego Komisarza na rzecz promowania i ochrony korzystania przez osoby LGBTI ze wszystkich praw człowieka, obejmujące zwłaszcza oświadczenia, sprawozdania i kampanię „Wolni i Równi”; zachęca Wysokiego Komisarza, by kontynuował walkę z dyskryminacyjnym prawem i praktykami;

Zmiana klimatu a prawa człowieka

45. podkreśla, że zmiana klimatu wywiera ogromny wpływ na grupy i osoby znajdujące się w trudnej sytuacji, w szczególności w krajach o niskich dochodach, a także w państwach nadbrzeżnych oraz państwach na nisko położonych wyspach, które nie posiadają zasobów gospodarczych pozwalających im na przystosowanie się do poważnych zmian środowiskowych;
46. z zaniepokojeniem zauważa, że wydarzenia związane ze zmianą klimatu szczególnie dotkliwie oddziałują na ludy tubylcze; zauważa w związku z tym, że większość przedstawicieli tej ludności żyje poniżej progu ubóstwa oraz ma niewielki dostęp do reprezentacji, procesu podejmowania decyzji politycznych lub wymiaru sprawiedliwości, bądź wcale nie ma do nich dostępu;
47. z zadowoleniem odnosi się do uznania przez Radę Praw Człowieka ONZ faktu, że zmiany środowiskowe wywierają niekorzystny wpływ na możliwości utrzymania się ludności, a także stanowią przeszkodę w realizacji podstawowych, uznanych na szczeblu międzynarodowym praw człowieka; nalega zatem na państwa członkowskie, aby podczas mającej się odbyć w 2015 r. w Paryżu Konferencji w sprawie Zmiany Klimatu w trybie pilnym przyjęły ambitne środki na rzecz łagodzenia zmiany klimatu i przystosowywania się do niej;
48. zwraca się do Komisji i ESDZ o aktywny udział w debacie na temat pojęcia „uchodźcy klimatycznego”, w tym jego ewentualnej definicji w prawie międzynarodowym lub jakiegokolwiek prawnie wiążącej umowie międzynarodowej;

Walka z bezkarnością i Międzynarodowy Trybunał Karny (MTK)

49. ponownie wyraża pełne poparcie dla prac MTK, którego rolą jest położenie kresu bezkarności sprawców najpoważniejszych zbrodni będących przedmiotem zainteresowania wspólnoty międzynarodowej oraz zagwarantowanie sprawiedliwości ofiarom zbrodni wojennych, zbrodni przeciwko ludzkości i ludobójstwa; pozostaje czujny na wszelkie próby podważenia jego prawomocności lub niezawisłości; wzywa UE i jej państwa członkowskie do współpracy z Trybunałem oraz do udzielania mu silnego wsparcia dyplomatycznego, politycznego i finansowego, w tym na forum ONZ; wzywa UE, jej państwa członkowskie oraz specjalnych przedstawicieli UE do aktywnego wspierania misji MTK, egzekwowania jego decyzji oraz walki z bezkarnością osób odpowiedzialnych za zbrodnie zdefiniowane w statucie rzymskim; z zadowoleniem odnosi się do niedawnego ratyfikowania przez Narodową Władzę Palestyńską statutu rzymskiego w styczniu 2015 r.;

Ludy tubylcze

50. wzywa ESDZ, Komisję i państwa członkowskie, by wsparły przegląd mandatu mechanizmu eksperckiego w kwestii praw ludów tubylczych zgodnie z dokumentem końcowym Światowej Konferencji w sprawie Ludów Tubylczych (rezolucja Zgromadzenia Ogólnego ONZ 69/2) w celu nadzorowania, oceny i usprawnienia wdrażania Deklaracji praw ludów tubylczych; nalega na państwa członkowskie UE, aby domagały się, by wszyscy specjaliści eksperci zwracali szczególną uwagę na kwestie dotyczące tubylczych kobiet i dziewcząt oraz regularnie składali Radzie Praw Człowieka ONZ sprawozdania z tych kwestii; wzywa ESDZ i państwa członkowskie do aktywnego wspierania opracowania systemowego planu działania na rzecz ludów tubylczych, o co zwróciło się Zgromadzenie Generalne ONZ w rezolucji z września 2014 r., szczególnie w odniesieniu do organizowania regularnych konsultacji z ludami tubylczymi w ramach tego procesu;

Międzynarodowe wydarzenia kulturalne i sportowe a prawa człowieka

51. potępia coraz częściej stosowaną przez państwa autorytarne praktykę polegającą na organizacji największych wydarzeń sportowych lub kulturalnych w celu zwiększenia swojej międzynarodowej legitymacji przy jednoczesnym dalszym nakładaniu ograniczeń na krajowych przeciwników politycznych; apeluje do UE i jej państw członkowskich o aktywne podnoszenie tej kwestii, także na szczeblu Rady Praw Człowieka ONZ, oraz o nawiązanie dialogu z krajowymi zrzeszeniami sportowymi, podmiotami korporacyjnymi i organizacjami społeczeństwa obywatelskiego na temat warunków ich uczestnictwa w takich wydarzeniach, w tym w odniesieniu do pierwszych Igrzysk Europejskich organizowanych w Baku w 2015 r. oraz mistrzostw świata w piłce nożnej organizowanych przez FIFA w Rosji w 2018 r. i w Katarze w 2022 r.;

Bezzałogowe statki powietrzne i broń autonomiczna

52. ponawia apel do Rady o opracowanie wspólnego stanowiska UE dotyczącego wykorzystywania uzbrojonych bezzałogowych statków powietrznych, nadającego nadrzędne znaczenie poszanowaniu praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego oraz uwzględniającego takie kwestie jak ramy prawne, proporcjonalność, rozliczalność, ochrona ludności cywilnej i przejrzystość; ponownie

wzywa UE do zakazania opracowywania, produkcji i stosowania w pełni autonomicznej broni, która umożliwi przeprowadzanie ataków bez interwencji człowieka; nalega, aby prawa człowieka były elementem wszystkich dialogów z państwami trzecimi na temat zwalczania terroryzmu;

Uwzględnianie praw człowieka w innych obszarach polityki UE

53. wzywa UE do wspierania powszechnego charakteru i niepodzielności praw człowieka, w tym praw obywatelskich i politycznych, gospodarczych i społeczno-kulturalnych, zgodnie z art. 21 Traktatu z Lizbony oraz postanowieniami ogólnymi dotyczącymi działań zewnętrznych Unii;
54. apeluje do UE, jej państw członkowskich, a także do Komisji i ESDZ, by uwzględniły prawa człowieka we wszystkich dziedzinach swej polityki zagranicznej dotyczących krajów trzecich; podkreśla, że unijna polityka praw człowieka musi gwarantować spójność polityki wewnętrznej i zagranicznej, zgodnie ze zobowiązaniami wynikającymi z Traktatu o Unii Europejskiej, oraz należy w niej unikać podwójnej moralności w kwestii poszanowania praw człowieka;
55. domaga się, by UE przyjęła podejście oparte na respektowaniu praw, a także by włączała poszanowanie praw człowieka do współpracy w dziedzinie handlu, inwestycji, usług publicznych oraz współpracy na rzecz, jak również do wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony;

Priorytety UE w kwestiach dotyczących poszczególnych krajów

Ukraina

56. wyraża poważne zaniepokojenie z powodu przemocy oraz konfliktu zbrojnego we wschodniej Ukrainie; wyraża nadzieję, że utrzyma się porozumienie o zawieszeniu broni oparte na porozumieniu z Mińska; potępia łamanie praw człowieka na szeroką skalę, do jakiego dochodzi w sytuacjach konfliktów, a także konsekwencje niedawnych walk; wyraża pełne poparcie dla misji obserwacyjnej ONZ ds. praw człowieka oraz specjalnej misji obserwacyjnej OBWE na Ukrainie oraz nawołuje do wzmocnienia tej ostatniej; jest poważnie zaniepokojony losem osób wewnętrznie przesiedlonych w wyniku konfliktu zbrojnego w regionach południowo-wschodnich; potępia nielegalne zaanektowanie Krymu będące konsekwencją agresywnej i ekspansyjnej polityki Rosji, która stanowi zagrożenie dla jedności i niezależności Ukrainy; jest nadal zaniepokojony dyskryminacją i powszechnym łamaniem praw człowieka lokalnej ludności w tym regionie, zwłaszcza Tatarów krymskich; wzywa państwa członkowskie UE do wsparcia wszelkich możliwych wysiłków ze strony ONZ w kierunku walki z bezkarnością oraz do przeprowadzenia bezstronnych dochodzeń w sprawie krwawych wydarzeń oraz łamania praw człowieka powiązanych z represjami będącymi odpowiedzialnością na demonstracje na Majdanie, w sprawie nielegalnej aneksji Krymu, jak również konfliktu zbrojnego we wschodniej Ukrainie; wzywa do przestrzegania międzynarodowego prawa humanitarnego oraz zasad ochrony ludności cywilnej w konflikcie;

Koreańska Republika Ludowo-Demokratyczna (KRLD)

57. z zadowoleniem przyjmuje planowane przedłużenie mandatu specjalnego sprawozdawcy ds. sytuacji praw człowieka w Koreańskiej Republice Ludowo-

Demokratycznej; z zadowoleniem odnosi się również do rezolucji Zgromadzenia Ogólnego ONZ zachęcającej Radę Bezpieczeństwa ONZ do podjęcia właściwych kroków mających na celu zapewnienie rozliczalności społecznej, między innymi poprzez uwzględnienie skierowania sytuacji w KRLD do MTK; wzywa Radę Praw Człowieka, by ponowiła apel dotyczący rozliczalności, w tym w odniesieniu do osób odpowiedzialnych za zbrodnie przeciwko ludzkości związane ze strategiami politycznymi ustanowionymi na najwyższym szczeblu państwowym; z zadowoleniem odnosi się do stworzenia w Republice Korei struktury terenowej, która pozwoli poprawić nadzór sytuacji oraz dokumentowanie dowodów w celu zagwarantowania rozliczalności, a także nalega na wszystkie państwa, aby współpracowały z tą strukturą; w kontekście zbliżającej się sesji Rady Praw Człowieka ONZ wzywa tę Radę, aby z większą uwagą śledziła sytuację w KRLD poprzez powołanie specjalnego zespołu, w którego skład weszłyby m.in. ofiary łamania praw człowieka;

Iran

58. pozytywnie odnosi się do rezolucji Rady Praw Człowieka ONZ z marca 2014 r. w sprawie sytuacji praw człowieka w Islamskiej Republice Iranu, a także do rozszerzenia mandatu specjalnego sprawozdawcy ONZ; wzywa Iran do zezwolenia temu sprawozdawcy na wjazd do kraju, co będzie postrzegane jako podstawowy sygnał gotowości tego kraju do podjęcia kroków w kierunku nawiązania dialogu na temat praw człowieka; ponownie potępia stosowanie w Iranie kary śmierci, w tym w stosunku do nieletnich, którą często wymierza się w drodze procesu sądowego niezgodnego z przyjętymi na szczeblu międzynarodowym standardami minimum dotyczącymi rzetelnego i sprawiedliwego procesu sądowego; wyraża zaniepokojenie wysoką liczbą egzekucji wykonywanych bez rzetelnego i sprawiedliwego procesu sądowego; wspiera wspólne oświadczenie wydane w sierpniu 2014 przez specjalnych ekspertów ONZ, w którym potępiłi oni falę aresztowań i wyroków skazujących podmioty społeczeństwa obywatelskiego w Iranie; apeluje do UE i Rady Praw Człowieka ONZ o dalsze dokładne monitorowanie sytuacji w zakresie regularnego naruszania praw człowieka i dopilnowanie, by prawa człowieka pozostały głównym priorytetem we wszelkich kontaktach z rządem irańskim; wzywa władze irańskie do przestrzegania międzynarodowego prawa praw człowieka, zgodnie z którymi egzekucje młodocianych przestępców stanowią naruszenie minimalnych standardów międzynarodowych, oraz do niewykonywania egzekucji na tych przestępcach;

Mjanma/Birma

59. popiera najnowszy raport specjalnego sprawozdawcy ONZ na temat sytuacji praw człowieka w Mjanmie/Birmie, w którym uznano dotychczasowe postępy, a także wyszczególniono kwestie nadal budzące poważne zaniepokojenie; wzywa rząd Mjanmy/Birmy do włączania praw człowieka i praw mniejszości w ramy instytucjonalne i prawne kraju oraz uwzględniania ich we wszystkich dziedzinach polityki, domaga się pełnego szanowania przez ten kraj wolności słowa i zgromadzeń; wyraża zaniepokojenie proponowanymi przepisami dotyczącymi ochrony rasy i religii, które obejmują cztery projekty ustaw: o małżeństwach międzywyznaniowych, zmianie religii, monogamii i kontroli populacji; zwraca się do Rady Praw Człowieka ONZ, by przedłużyła mandat specjalnego sprawozdawcy w ramach pkt 4, by ponownie wyraziła zaniepokojenie sytuacją mniejszości Rohingya w stanie Arakan, którą pogarsza fakt, że społeczność ta nie posiada statusu prawnego, w związku z czym stale pada ofiarą dyskryminacji, i wezwała do przeprowadzenia pełnych, przejrzystych i niezależnych

dochodzeń w sprawie wszystkich zgłoszonych przypadków łamania praw człowieka mniejszości Rohingya oraz przyspieszyła proces otwierania krajowego biura Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka z pełnym mandatem do monitorowania i składania sprawozdań; ubolewa nad zamachami na ludność cywilną w stanach Kaczin i Szan, przemocą seksualną, jakiej dopuszczały się siły bezpieczeństwa podczas konfliktu zbrojnego, braniem więźniów politycznych, nękaniami obrońców praw człowieka, działaczy oraz dziennikarzy, egzekucjami pozasądowymi, konfiskatą gruntów, a także atakami na mniejszości religijne i etniczne; jest zdania, że należy ostrożnie podchodzić do negocjacji umowy inwestycyjnej pomiędzy UE a Mjanmą/Birmą, jako że inwestycje zagraniczne w tym kraju mogą przyczynić się do nasilenia łamania praw człowieka;

Białoruś

60. wyraża głębokie zaniepokojenie nieustannym łamaniem praw człowieka na Białorusi; potępia trzy egzekucje wykonane w 2014 r., napastowanie obrońców praw człowieka, prześladowanie niezależnych dziennikarzy, cenzurę łączności internetowej, a także restrykcyjne przepisy prawne dotyczące organizacji pozarządowych; domaga się przedłużenia mandatu specjalnego sprawozdawcy ONZ ds. sytuacji praw człowieka na Białorusi na 29. sesji Rady, a także wzywa rząd do zapewnienia pełnego dostępu specjalnym ekspertom ONZ, w tym specjalnemu sprawozdawcy; apeluje o bezwarunkowe uwolnienie i rehabilitację wszystkich pozostałych więźniów politycznych;

Bahrajn

61. wyraża nieustanne obawy w związku z represjami wobec przywódców opozycji, podmiotów i działaczy społeczeństwa obywatelskiego w Bahrajnie, a także w związku z sytuacją obrońców praw człowieka i działaczy opozycji politycznej w tym kraju; wzywa wszystkie zainteresowane strony w Bahrajnie do podjęcia konstruktywnych i integracyjnych rozmów mających na celu rzeczywiste pojednanie i szanowanie praw człowieka wszystkich społeczności bahrańskich; domaga się natychmiastowego i bezwarunkowego uwolnienia wszystkich więźniów sumienia, dziennikarzy, obrońców praw człowieka i uczestników pokojowych demonstracji, wyraża również poparcie dla wspólnego oświadczenia specjalnych ekspertów ONZ z dnia 4 lutego 2015 r. na temat zaarrestowania wysokiego rangą polityka opozycji, a także rozbicia kolejnych demonstracji; wzywa państwa członkowskie UE oraz innych członków Rady Praw Człowieka ONZ do dalszego uważnego śledzenia sytuacji w dziedzinie praw człowieka w Bahrajnie, skupiając się na wdrażaniu zobowiązań poczynionych przez ten kraj w procesie powszechnego okresowego przeglądu praw człowieka oraz zaleceń bahrańskiej Niezależnej Komisji Dochodzeniowej, przychylnie przyjętych przez króla Bahrajnu; ubolewa nad brakiem postępów ze strony rządu Bahrajnu we współpracy z Biurem Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka oraz specjalnymi ekspertami ONZ i apeluje do państw członkowskich UE o podejmowanie działań na rzecz przyjęcia podczas marcowej sesji Rady Praw Człowieka ONZ rezolucji zawierającej wezwanie do pełnego wdrożenia zobowiązań podjętych przez Bahrajn w ramach procesu powszechnego okresowego przeglądu praw człowieka i zaleceń wysuniętych w ramach tego przeglądu, w tym zaleceń dotyczących obrońców praw człowieka, Niezależnej Komisji Dochodzeniowej w sprawie Bahrajnu, która wysunęła wniosek, by Wysoki Komisarz ONZ ds. Praw Człowieka składał sprawozdania z sytuacji praw człowieka na miejscu, a także z postępów poczynionych we współpracy Bahrajnu z mechanizmami ONZ z zakresu praw człowieka;

Egipt

62. z zadowoleniem odnosi się do procedury powszechnego okresowego przeglądu praw człowieka w Egipcie, która odbyła się w listopadzie 2014 r., i z niecierpliwością oczekuje przyjęcia jej ustaleń podczas nadchodzącej sesji Rady Praw Człowieka ONZ; domaga się, aby Egipt niezwłocznie i bezwarunkowo uwolnił wszystkich działaczy i obrońców praw człowieka, a także osoby zatrzymane za pokojowe korzystanie z wolności słowa, zgromadzeń i zrzeszania się; domaga się również, by rząd Egiptu wprowadził prawodawstwo zgodne z międzynarodowymi normami, a także zagwarantował prawo do zrzeszania się zapisane w konstytucji Egiptu, jak również prawo do otrzymywania i wykorzystywania funduszy, a także aby uchylił ustawę w sprawie protestów z listopada 2013 r. oraz wprowadził nowe prawodawstwo gwarantujące wolność zgromadzeń; nalega, by rząd Egiptu przeprowadził dochodzenie prowadzące do ujawnienia tożsamości osób odpowiedzialnych za zlecenie i przeprowadzenie nielegalnych zabójstw, jakie miały miejsce w procesie dławienia głównie pokojowych demonstracji od 3 lipca 2013 r., w tym rozpędzeń pod meczetem Rabi'a al-Adawijja i na placu An-Nahda w dniu 14 sierpnia 2013 r., w których śmierć poniosło przynajmniej 1000 osób; nalega, by Egipt przeprowadził niezależne, bezstronne i skuteczne śledztwa w sprawie wszystkich przypadków naruszania praw człowieka, jakie miały miejsce od 2011 r., w tym przestępstw przemocy seksualnej, a także by zagwarantował postawienie przed sądem sprawców oraz zapewnienie ofiarom właściwego zadośćuczynienia zgodnie z międzynarodowymi normami; wzywa władze Egiptu, by niezwłocznie anulowały wszystkie wyroki śmierci oraz zarządziły ponowne przeprowadzenie procesów, aby zagwarantować prawo do rzetelnego i sprawiedliwego procesu sądowego, wzywa je również do natychmiastowego nałożenia moratorium na wyroki śmierci i egzekucje, niezwłocznego uwolnienia wszystkich zatrzymanych dziennikarzy oraz pracowników środków masowego przekazu, a także do zagwarantowania prawa do wolności informacji i wolności słowa zgodnie z międzynarodowymi normami; wzywa władze Egiptu, by zezwoliły na wizytę specjalnego sprawozdawcy ONZ ds. przemocy wobec kobiet, która została uzgodniona w 2014 r., jednak nadal się nie odbyła; wzywa je również do zaproszenia odnośnych ekspertów ONZ ds. mechanizmów i procedur dotyczących praw człowieka, tj. specjalnego sprawozdawcy ONZ ds. wolności zgromadzenia, specjalnego sprawozdawcy ONZ ds. tortur, specjalnego sprawozdawcy ONZ ds. praw człowieka w warunkach walki z terroryzmem, a także specjalnego sprawozdawcy ds. niezawisłości sędziów i adwokatów; wzywa władze Egiptu do zagwarantowania zgodności prawa krajowego z międzynarodowymi normami w zakresie praw człowieka, a także do natychmiastowego uchylenia ustawy nr 136/2014 i położenia kresu sądownictwu ludności cywilnej przed sądami wojskowymi, jak również do anulowania wszystkich wyroków wydanych przez te sądy w stosunku do ludności cywilnej i do natychmiastowego zarządzenia ponownego przeprowadzenia procesów przed sądami cywilnymi; wzywa UE i jej państwa członkowskie do wsparcia zdecydowanego stanowiska w zakresie tych kwestii;

Mali

63. z zadowoleniem odnosi się do prac niezależnego eksperta ONZ ds. sytuacji w zakresie praw człowieka w Mali i wzywa Radę Praw Człowieka ONZ do przedłużenia jego mandatu; pozytywnie ocenia postępy poczynione przez rząd Mali w przywracaniu władzy sądowej w niektórych częściach kraju, a także w śledztwach w sprawie tortur i zabójstwa 21 żołnierzy elitarnych formacji w 2012 r., jak również utworzenie komisji

ds. prawdy, sprawiedliwości i pojednania; jest nadal zaniepokojony pogarszaniem się bezpieczeństwa oraz nieustanną rekrutacją i wykorzystywaniem dzieci-żołnierzy, zwraca się do rządu Mali o przeprowadzenie śledztwa i postawienie przed sądem wszystkich przedstawicieli walczących frakcji odpowiedzialnych za akty przemocy wojennej popełnione podczas konfliktu zbrojnego w okresie 2012–2013; z zadowoleniem przyjmuje porozumienie pokojowe dla ogółu ludności Mali, jako że ludność ta będzie jednym z pierwszych beneficjentów po wielu miesiącach braku stabilności i bezpieczeństwa, ubolewa jednak nad opóźnieniem, jakiego domagają się rebelianci z północy; zwraca się do wszystkich stron, by poszły za przykładem rządu Mali i natychmiast podpisały porozumienie, którego wdrażanie będzie nadzorowała UE, a także o dołożenie starań, by jakiegokolwiek przyszłe porozumienie pokojowe wzywało do odpowiedzialności, wzmocnienia komisji prawdy oraz weryfikacji pracowników służb bezpieczeństwa;

Sudan Południowy

64. zwraca się do Unii Afrykańskiej o upublicznienie sprawozdania komisji dochodzeniowej w sprawie przypadków naruszania praw człowieka przez wszystkie strony w Sudanie Południowym, co stanowiłoby element promowania sprawiedliwości względem przypadków naruszania praw człowieka od początku konfliktu; potępia uprowadzenie grupy dzieci, którego dokonano w Wau Shilluk w lutym 2015 r. w celu wyszkolenia ich na dzieci-żołnierzy; wzywa Radę Praw Człowieka ONZ, aby przyjęła rezolucję, w której podkreśli, że sprawiedliwe i wiarygodne dochodzenia w sprawie przestępstw i ściganie ich sprawców na mocy prawa międzynarodowego są niezbędne do tego, by Sudan Południowy przerwał cykl przemocy potęgowanej bezkarnością, a także w której zaapeluje w związku z tym o rozważenie utworzenia mieszanego mechanizmu sądowego i ponownie wezwie Sudan Południowy do przystąpienia do statutu rzymskiego, a także apeluje do Rady Praw Człowieka o ustanowienie mandatu specjalnego przedstawiciela ds. Sudanu Południowego, aby wesprzeć promowanie sprawiedliwych i wiarygodnych dochodzeń i szerzej zakrojonych środków rozliczalności, przy wsparciu społeczności międzynarodowej;

Sri Lanka

65. odnotowuje zobowiązania poczynione przez nowo wybrany rząd Sri Lanki i wzywa go do podjęcia przed 30. sesją Rady Praw Człowieka ONZ we wrześniu 2015 r. konkretnych kroków na rzecz rozliczalności w celu zrealizowania obietnic dotyczących poprawienia sytuacji w zakresie praw człowieka w kraju oraz zapobieżenia powrotowi na złą drogę, w tym do poważnych dochodzeń i ścigania, a także do podjęcia innych kroków w celu rozwiązania szerszego problemu bezkarności i naruszania praw człowieka oraz do pełnej współpracy z Biurem Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka i w ramach prowadzonych przez niego dochodzeń międzynarodowych dotyczących Sri Lanki;

Syria

66. wyraża poważne zaniepokojenie z powodu dramatycznego i krwawego konfliktu oraz kryzysu humanitarnego, którego przyczyną jest stosowanie przemocy wobec cywilów, a w szczególności słabych grup, takich jak kobiety i dzieci, przede wszystkim przez reżim Asada, ale także przez Państwo Islamskie/Daisz oraz inne bojówki; wyraża zaniepokojenie z powodu propagowania przez Daisz swej ideologii za granicą; jest

również zaniepokojony regularnym łamaniem praw człowieka oraz międzynarodowego prawa humanitarnego w Syrii, które może stać się zbrodniami wojennymi i zbrodniami przeciwko ludzkości; nalega, by wszystkie strony przestrzegały odnośnych przepisów międzynarodowego prawa humanitarnego, aby chronić ludność cywilną i jej prawa człowieka, a także zaspokajać jej podstawowe potrzeby; domaga się, aby wszystkie państwa ONZ wyraźnie opowiedziały się przeciwko przemocy, a w szczególności poparły prawa mniejszości, a także przeciwko regularnym prześladowaniom chrześcijan; domaga się natychmiastowego i bezwarunkowego uwolnienia wszystkich osób, które zostały bezprawnie zatrzymane lub porwane w związku z korzystaniem przez nie z przysługujących im praw człowieka lub prowadzenia innej pokojowej działalności politycznej; domaga się zdecydowanego wsparcia ze strony UE i jej państw członkowskich w zakresie egzekwowania odpowiedzialności społecznej oraz przedłużenia mandatu komisji dochodzeniowej ONZ;

Irak

67. wyraża poważne zaniepokojenie z powodu dramatycznego i krwawego konfliktu oraz kryzysu humanitarnego w Iraku; zauważa, że sytuacja w dziedzinie praw człowieka pogarsza się, gdyż IS/Daisz i inne bojówki dopuszczają się porwań i masowych egzekucji, a także prześladują irackie mniejszości etniczne i religijne, w tym chrześcijan;

Palestyna/Izrael

68. potępia ostrzały rakietowe na Izrael przeprowadzone przez Hamas i inne ugrupowania zbrojne ze Strefy Gazy oraz wyraża głębokie zaniepokojenie kryzysem humanitarnym w Gazie; wzywa UE i jej państwa członkowskie do publicznego wyrażenia poparcia dla komisji dochodzeniowej ONZ, a także do poddania władz izraelskich krytyce w związku z brakiem współpracy z tą komisją oraz nieudzieleniem jej wstępu, w drodze wydania oświadczenia publicznego podczas sesji Rady Praw Człowieka ONZ; podkreśla, że sprawiedliwość i poszanowanie praworządności to niezbędne podstawy pokoju i domaga się położenia kresu długoletniej, stałej bezkarności za naruszanie prawa międzynarodowego; z zadowoleniem przyjmuje otwarcie przez prokuratora Międzynarodowego Trybunału Karnego wstępnego postępowania w celu zbadania sytuacji w Palestynie; wzywa UE do pełnej współpracy z jego biurem; wzywa UE do ponownego zaangażowania się w kwestię będącą przedmiotem pkt 7 porządku obrad Rady Praw Człowieka ONZ oraz do zdecydowanego potępienia dalszego naruszania praw międzynarodowego oraz niewdrożenia opinii doradczej MTK, a także do wsparcia przedłużenia mandatu komisji dochodzeniowej ONZ;

o

o o

69. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, specjalnemu przedstawicielowi UE ds. praw człowieka, rządowi i parlamentowi państw członkowskich, Radzie Bezpieczeństwa ONZ, sekretarzowi generalnemu ONZ, przewodniczącemu 69. Zgromadzenia Ogólnego ONZ, przewodniczącemu Rady Praw Człowieka ONZ oraz Wysokiemu Komisarzowi ONZ ds. Praw Człowieka.